

lek. Marta Golis-Gucwa
lek. Karolina Burska
lek. Ewelina Szymczak
lek. Robert Foryś
lek. Jacek Nowakowski
lek. Paweł Podkościelny
dr hab. n. med. Dariusz Timler

Skuteczność kardiowersji elektrycznej w SOR WWCOiT im. M. Kopernika w Łodzi

UNIwersytet
MEDYCZNY
W ŁODZI

WSTĘP

Kardiowersja elektryczna, stosowana w leczeniu ostrych zaburzeń rytmu serca, jest jednym z podstawowych zabiegów wykonywanych w medycynie ratunkowej. W przypadku pacjentów niestabilnych hemodynamicznie kardiowersja elektryczna jest leczeniem z wyboru.

CEL PRACY

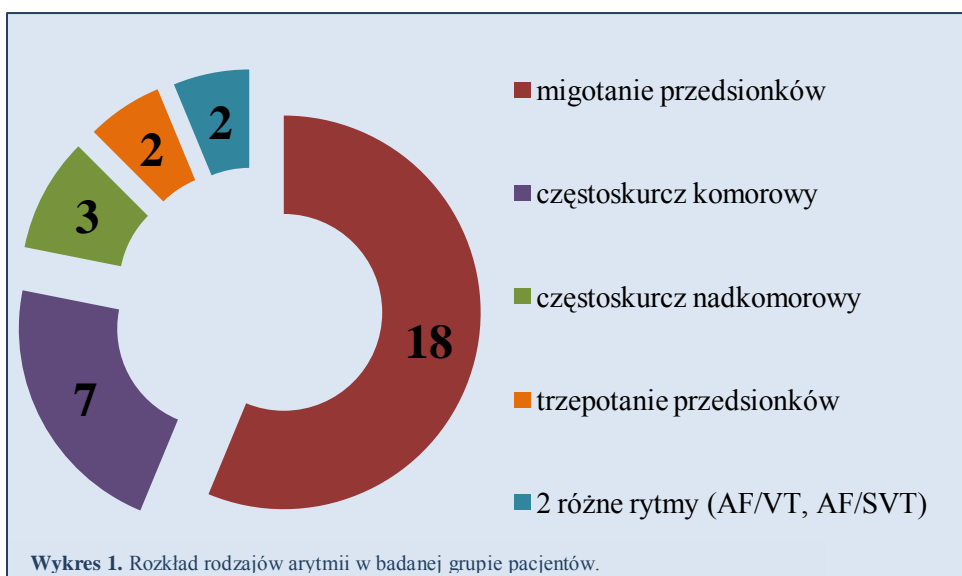
Celem badania jest ocena skuteczności zabiegów kardiowersji elektrycznej przeprowadzonych w warunkach Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum Onkologii i Traumatologii im. M. Kopernika w Łodzi, w okresie od 01.01.2016 r. do 31.08.2017 r.

MATERIAŁ I METODA

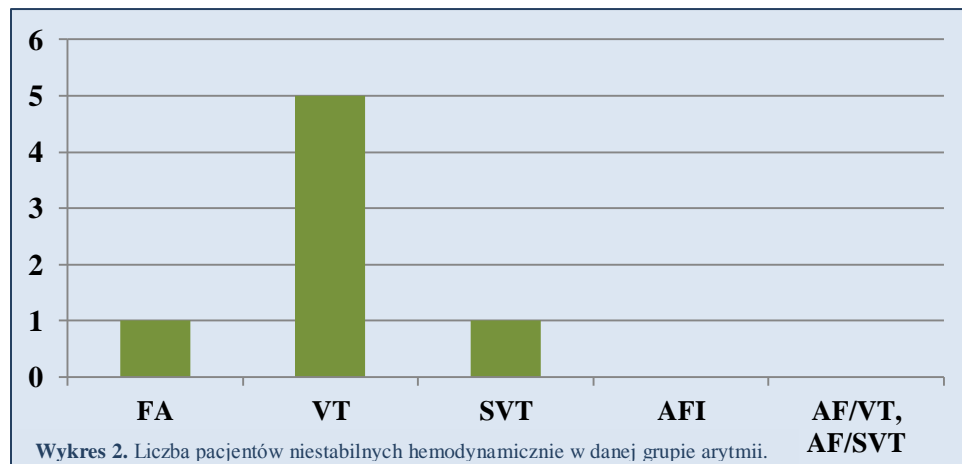
Badanie zostało przeprowadzone na podstawie analizy danych, zgromadzonych w oparciu o specjalnie opracowany protokół kardiowersji elektrycznej. W badaniu wykorzystano protokoły dotyczące 32 zabiegów. Protokół kardiowersji zawiera informacje dotyczące pacjenta (płeć, wiek, choroby przewlekłe, przyjmowanie leków przeciwzakrzepowych), obecnej arytmii (rodzaj, czas trwania, objawy z nią związane, stabilność hemodynamiczna), wcześniejszej próbie zastosowania kardiowersji farmakologicznej (leki i ich dawki) oraz informacje dotyczące samego zabiegu (ilość i energia wyładowań, leki i ich dawki podane do analgesedacji, skuteczność, powikłania).

WYNIKI

- 32 analizowane zabiegi wykonano u 28 pacjentów, w tym 16 mężczyzn (średnia wieku 60 lat; najmłodszy: 32 lata / najstarszy: 80 lat) i 12 kobiet (średnia wieku: 75 lat; najmłodsza: 64 lata / najstarsza: 87 lat).
- Najczęściej występującym rodzajem arytmii było migotanie przedsionków, kolejnym częstoskurcz komorowy, a pozostałe rytmy występowały zdecydowanie rzadziej.

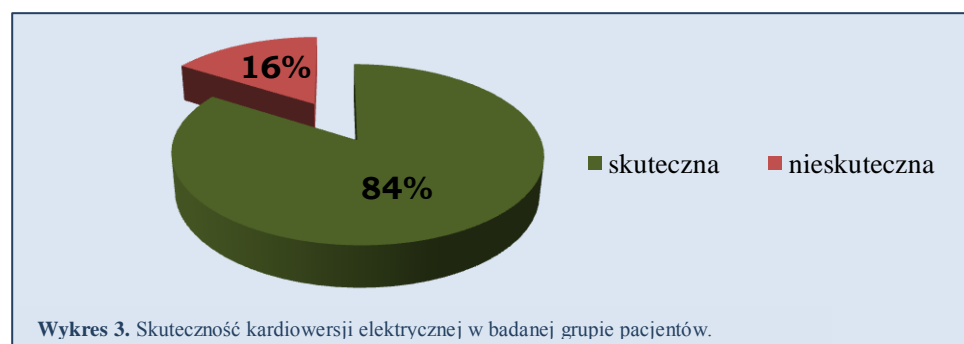

- 7 pacjentów wykazywało objawy niestabilności hemodynamicznej. Najwięcej pacjentów niestabilnych hemodynamicznie to pacjenci z częstoskurczem komorowym.

Wykres 2. Liczba pacjentów niestabilnych hemodynamicznie w danej grupie arytmii.

- W przypadku 22 pacjentów podjęto wcześniej próbę kardiowersji farmakologicznej. Wśród pacjentów, u których nie podjęto takiej próby 7 osób wykazywało objawy niestabilności hemodynamicznej, a 3 z nich przyjęły uprzednio dodatkowe leki.
- Kardiowersję elektryczną wykonaną przy pomocy jednego wyładowania zastosowano u 24 pacjentów, a przy pomocy 4 wyładowań tylko u 1 pacjenta.
- 27 zabiegów było skutecznych, a 5 zakończyło się niepowodzeniem. Powikłania pojawiły się przy 5 zabiegach i występowały zawsze w przypadku skutecznego zabiegu (2 x ostra niewydolność oddechowa, 1 x bradykardia zatokowa, 1 x hipotonia, 1 x wymioty).

Wykres 3. Skuteczność kardiowersji elektrycznej w badanej grupie pacjentów.

- 59% pacjentów zostało wypisanych do domu. Pozostali pacjenci zostali przyjęci do szpitala, ale w żadnym z przypadków wskazania do przyjęcia nie były bezpośrednio powiązane z powikłaniami po kardiowersji elektrycznej.

WNIOSKI

U większości pacjentów stabilnych hemodynamicznie kardiowersja farmakologiczna jest wystarczająca do uzyskania powrotu rytmu zatokowego. U pacjentów, w przypadku których kardiowersja farmakologiczna zakończyła się niepowodzeniem, energia wyładowania wystarczająca do uzyskania powrotu rytmu zatokowego była przeważnie mniejsza niż w przypadku pacjentów, u których nie zastosowano farmakoterapii. Kardiowersja elektryczna jest zabiegiem skutecznym i jest niezbędna w przypadku pacjentów niestabilnych hemodynamicznie. Nie zachodzi bezpośrednia korelacja pomiędzy powikłaniami po jej wykonaniu, a dalszymi losami pacjentów (hospitalizacja bądź jej brak).

Słowa kluczowe: kardiowersja elektryczna, Szpitalny Oddział Ratunkowy, niestabilność hemodynamiczna.